

Ft. Kató Béla püspök húsvéti pásztorlevele

2015. 04. 02.

A húsvét az élet ünnepe, a keresztyénség az élet vallása

A húsvét a keresztyénség legnagyobb ünnepe. Ez alkalommal szeretném, ha minden ember igazi örömmel ünnepelne, és ezt azért tenné, mert Jézus Krisztus feltámadt a halálból. Ezt a hit vakmerősége mondatja ki velünk, amit az emberek vagy elfogadnak, vagy nem. De ahogy az első húsvéti igehirdetés nem volt igazán sikeres, sőt a második sem, úgy elmondhatjuk: keresztyén hitünk két évezredes történetében mindig nyitott kérdés a feltámadás. Sokan próbálták megmagyarázni vagy észérvekkel bizonyítani, ám ez mindig kevés sikerrel járt. Nekünk Pál apostol bizonyágtétele alapján kell haladnunk, aki a tanúságtevők sorába állva nem önmagát akarta hitelessé tenni, hanem ezt mondta: "mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam"(1Kor 15,3). Ez pedig az a hagyomány, amit akkor Jeruzsálemben hittek a következők szerint, "hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és - ugyancsak az Írások szerint - feltámadt a harmadik napon és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek."(1Kor 15, 4-5).

Ez az ősi hitvallás az, amelyhez hozzáfűzték, hogy később Krisztus még megjelent ötszáz testvérnek egyszerre, végül pedig Jakabnak és valamennyi apostolnak, de legutoljára Pálnak. Az apostol az utolsó, aki bevégzi a sort. Tény az, hogy valami rendkívüli történt ott és akkor, az apostolok pedig ezt próbálták elmondani azzal a sajátos szókinccsel, amellyel akkor rendelkeztek. A lényeg azonban az volt: Jézus él. Ezért lett a húsvét az élet ünnepe és a keresztyénség az élet vallása. Ezért ünnepel a mai napon mindenki, aki él. Ahhoz azonban, hogy örömünk teljes legyen, három feltételnek kellene teljesülnie.

Először: lehessen élni. Az ember legfontosabb igénye arra irányul, hogy győzedelmeskedjék a halál fölött. Naponta millió halállal nézünk szembe, és ez félelemmel tölt el. Számtalan betegség és gyilkos fegyver teszi kétségessé a holnapi napot.

Másodszor: érdemes legyen élni. El tudunk-e képzelni olyan életet, amelyet nem érdemes végigélni? Sajnos ma nagyon sokan gondolják úgy, hogy nem érdemes, mert a bűn megrontja az életkörülményeinket.

Harmadszor: öröm legyen élni. Ha láttunk már röpködő pillangót, fészkére visszatérő gólyát, éneklő ifjút és tavaszi napon sütkérező idős személyt, akkor úgy tűnt, mindannyian örülnek az életnek. Az élőlények közül azonban csak az embernek adatott meg az, hogy tudatosan örvendezzen. Még akkor is, ha börtönben, vérpadon vagy betegágyán fekszik. Ez azonban csak akkor történhet meg, ha elhiszi: Krisztus legyőzte a halált és az ő feltámadása a mi feltámadásunk záloga is.

Ezzel a hittel – amelyet őseink a Heidelbergi Káté első kérdésében fogalmaztak meg – kívánom, hogy éljük át mindannyian a húsvét örömét!

Kató Béla püspök